

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noaptea?”

Isaia 21:11

LUCRUL (continuare)

HALEAHU (part I)

Yoi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revista editată de două ori pe lună de

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționarii:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBERGHE, secretar

PRINTED IN ROMANIA BY SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE BUCUREȘTI

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Toți aceia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situațiunii grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reinnoită în fiecare an.

Sfânta Scriptură învăță clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expuizat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați (regenerați) și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTA este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publica instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire marturilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	-	-Lei	150.—
Cecho-Slovachia:		Coroane	24.—
Franta:		Franci francezi	20.—
Belgia:		Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:		Dol.	1.—
Canada:		Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișiana 33, București 2
Cecho-Slovachia:	Hybesgasse 30, Brünn-Julienfeld
Iugo-Slavia:	Krekova ul. 18, Maribor
Franta:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australia:	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi.)

A V I Z

Se aduce la cunoștință că în anul acesta lucrătorii biroului Societății de Biblie și Tractate au concediu dela 8—23 Iulie.

Ori ce comandă sau scrisori cari sosesc după data de 8 Iulie nu se aranjează decât numai după terminarea concediului adică după 23 Iulie.

SOCIETATEA

L U C R U

„Cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrurile Lui se împlinesc cu credincioșie“ (Psalm 33:4).

(Continuare)

Ascultare.

¹⁵ Înainte ca cineva să poată deveni un membru al clasei servului ales trebuie să jertfească toate speranțele lumesti, toate perspectivele și toate aspirațiile ambițioase și să se supue voinței lui Dumnezeu. După ce cineva a devenit un serv al lui Dumnezeu este încă și mai important să asculte, și una ca acestora le este dată regula: „Ascultarea face mai mult decât jertfele“. A lucra împotriva voinței lui Dumnezeu înseamnă rebeliune. O neglijare sau un refuz de a asculta de instrucțiunile Domnului este îndărătnicie, prin urmare nelegiuire și un fel de idolatrie (1 Samuel 15:22, 23). Când cineva a fost adus în templul lui Dumnezeu și a devenit o parte a templului, însă după aceea neglijează sau refuză să asculte cu bucurie de legea lui Dumnezeu și a organizației sale, unul ca acesta, după cum spune Domnul, va fi scos din templu și prin urmare din împărăție (Matei 13:41). Servul trebuie să facă ceea ce-i poruncește Domnul să facă, și el trebuie să lucreze bucurios fără să murmure sau să se plângă.

¹⁶ Cum poate ști servul totdeauna ce trebuie să facă? Biblia care este Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu dă răspuns la aceasta și este prin urmare călăuza sigură. Ca dovadă pentru aceasta stă scris: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea“ (Psalm 119:105). „Toată Scriptura este însoflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună“ (2 Timotei 3:16, 17). Servul care este instruit în ceea ce privește Cuvântul lui Dumnezeu, este destoinic pentru lucrarea bună care i-a fost încredințată. După ce servul a fost instruit în felul acesta trebuie să asculte, căci altfel n'ar putea primi aprobarea Domnului, ci ar pierde totul. Christos Isus este mai marele Moise, și despre ziua prezentă, când Christos Isus este în templu și instruieste și conduce pe ceata consacrată lui Dumnezeu și-i poruncește ce trebuie să facă, este scris spre folosul cetei de servi: „Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimic cu desăvârșire din mijlocul norodului“ (Faptele Apostolilor 3:23). Servul prin urmare nu poate lucra după

bunul plac, ci trebuie să asculte, și anume cu bucurie.

¹⁷ Creaturile de pe pământ cunoscute ca rămășița, cari aparțin cetei unse a templului formează o parte a Sionului, adică a organizației lui Dumnezeu, și ele trebuie să lucreze în armonie desăvârșită cu capul acestei organizații, adică cu Christos Isus. Învățătorii cetei templului sunt Iehova și Christos Isus, și acești învățători perfecti au grijă pe ceata templului cu mijloacele prin care pot fi lămuriti în mod just despre datorințele și privilegiile lor. Din acest motiv este scris: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat [după trad. engleză: ca „aprobant“], ca un lucrător care n'are de ce să-i fie rușine, și care în parte drept Cuvântul adevărului“ (2 Timotei 2:15). Aceasta nu înseamnă a studia cu atențiune ceea ce s'a scris de alți oameni și ceea ce unor oameni li se poate părea sfânt și evlavios; ci înseamnă a cerceta și a învăța ce este voința lui Dumnezeu pentru servul său, și după aceea a lucra fără a te rușina de lucrarea aceasta și fără sfială, și a aplica adevărul în mod potrivit și just. Din acest motiv este de lipsă de a studia tot mereu și stăruitor Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului și de a întrebuița cu această ocazie mijloacele de ajutor pe cari le-a dăruit Domnul spre a câștiga cunoștința a adevărului. S'a spus că oricine care s'a hotărât să facă voia lui Dumnezeu poate să înțeleagă adevărul, căci adevărul este sămănat pentru cel drept. Aceasta nu este o explicație adevărată, ci o citare falsă a Sfintei Scripturi și o aplicare greșită a ei. Adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu. Nimăni nu poate înțelege adevărul lui Dumnezeu înainte de a sosi timpul hotărât al lui Dumnezeu pentru aceasta; și și atunci numai aceia îl pot înțelege cari urmează cu sârguință regulile anunțate ale lui Dumnezeu. Este scris: „Lumina este sămănată pentru cel neprihănit [după alte trad.: drept] și bucuria pentru cei cu inima curată“ (Psalm 97:11).

¹⁸ Nu fiecare care pretinde a servi pe Domnul este drept. Cum poate deveni cineva drept? Printr-o consacrare deplină Domnului și prin aceea că persoana respectivă este adusă în templul și sub „mantia dreptății“ pe care Iehova a dăruit-o celor ce-au fost aduși în templu. Cu privire la aceasta este scris: „Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu

este plin de veselie în Dumnezeu! Meu : căci M'a îmbrăcat cu hainele mântuirii. M'a acoperit cu mantaua neprihănirii [după alte trad. : mantaua dreptății], ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, și ca o mireasă, împodobită cu sculele ei" (Isaia 61:10).

¹⁹ Lumina lui Iehova luminează capul cetei templului, Christos Isus, și această lumină se răsfrânge de pe fața sa pe membrii cetei templului, și în felul acesta cetei templului i se permite să primească o cunoștință și o înțelegere a adevărilor descoperite ale Cuvântului lui Dumnezeu (2 Corințeni 3:18). Lumina lui Iehova luminează profecția sa, și prin Christos Isus dăruiește celor devotați lui cunoștință și înțelegere despre aceste profecții. Faptele arată că lui Dumnezeu ia plăcut să se servescă de scrierile Societății pentru a publica adevărul și a-l transmite acelor cari-l iubesc spre folosul lor. Domnul Isus care este acum în templu cu suita tuturor îngerilor sfinți, are calea sa bună de a transmite această lămurire în armonie cu voința lui Dumnezeu și de a o face să fie înțeleasă și apreciată de aceia cari-l iubesc și-l servesc.

Z i u a

²⁰ Decând Iehova a pus pe tron pe prea iubitul său Fiu, Regele, și l-a trimis la templu, a venit o zi nouă. Gloriosul lucefăr de dimineață a răsărit, și a sosit timpul justificării numelui lui Dumnezeu. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Iehova și despre care stă scris : „Deschideți-mi porțile neprihănirii [după alte trad. : porțile dreptății], ca să intru și să laud pe Domnul. Iată poarta Domnului : pe ea intră cei neprihăniți [după alte traduceri : cei drepti]. Te laud, pentru că m'ai ascultat, pentru că m'ai mântuit. Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta : și este o minunăție înaintea ochilor noștri. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul : să ne bucurăm și să ne veselim în ea!" (Psalm 118:19—24).

²¹ Spiritul sfânt nu-și mai îndeplinește acum slujba de conducător, învățător și mângâietor al poporului lui Dumnezeu, fiindcă Christos Isus este acum învățătorul, conducătorul și mângâietorul și el este prezent și instruește și conduce pe ai săi ; și de aceea aceasta este o zi de bucurie. Christos Isus are parte de marea și deosebita bucurie de a executa acum lucrarea pe care a purtat-o în inimă de mult timp. Aceasta este ziua pentru justificarea numelui Tatălui său. Din acest motiv invită pe membrii clasei templului să intre în bucuria sa și să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova. Prezentul nu mai este un timp de întristare. Regele a adunat pe ai săi în jurul său, și ei au fost „răpiți" în locul invizibil ca să fie totdeauna cu Domnul (1 Tesaloniceni 4:16, 17).

R ă z b o i

²² Timpul de acum este un timp de lucru și de serviciu de război ; căci Satan Diavolul nu voiește să facă loc domnitorului legitim Christos Isus, și

de aceea Satan și întreaga organizațiunea sa trebuie să fie nimiciți în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Din acest motiv a avut loc o schimbare a lucrării pe care trebuie să o facă servii lui Dumnezeu. Creștinii au crezut odinioară că scopul lui Dumnezeu este îndreptat spre aceea de a lua oameni în cer ; acum însă clasa servului vede că scopul său este de a justifica numele său prin stârpirea a tot ce este rău și prin stabilirea dreptății vecinice în întreg universul, și ea vede că numai aceia cari se pun pe partea lui Dumnezeu și a împărăției sale vor primi din mâinile sale pline de har binefacerile binecuvântărilor nesfârșite ale lui Dumnezeu împreună cu darul vieții. Ce este așa dar înțelegerea justă a Sfintei Scripturi aplicată la timpul prezent ? Iată răspunsul pe scurt : Bătălia care va fi dată în curând și care va aduce o soluțiune definitivă chestiunii supremației și a dominațiunii lumii, este bătălia Dumnezeului Celui Atotputernic ; și conducătorul în această bătălie care va câștiga biruința în numele lui Iehova este marele mareșal Christos Isus ; și acum este datoria tuturor celor ce aparțin cetei templului să asculte poruncile și instrucțiunile cari vin de la Domnul, și în această ascultare au de îndeplinit o datorie specială. Domnul arată clar că partea pe care trebuie să o îndeplinească rămășița unsă este de a cânta acum preamăririle lui Iehova și ale Regelui său, și de a face lucrul acesta fără frică și cu bucurie neținând seama de împotriviri. Aceasta înseamnă a aduce Domnului daruri în dreptate. Profecția lui Dumnezeu scrisă înainte de aceasta cu sute de ani care este interpretată acum de Domnul, face clar datoriile cetei templului. Cineva a încercat să arate că bătălia Armagedonului și bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic sunt două evenimente separate și deosebite una de alta. Aceasta, evident, este o manevră rafinată a dușmanului viclean Diavolul ca să aducă confuziune în rândurile organizațiunii vizibile a lui Dumnezeu. Clasa „bătrânilor aleși" merge încă și se asociază cu clasa servului adevărat, și de aceea poate fi întrebuițată ușor de Diavolul ca să pricinuiască o astfel de concluziune ; însă clasa servului ales nu se va lăsa să fie înșelată, fiindcă așa a zis Domnul Isus Christos. „Armagedon" înseamnă locul strănerii trupelor, adică a trupelor lui Iehova al oștirilor. Ele stau cu Christos Isus pe muntele Sionului, adică în organizațiunea lui Dumnezeu. În Apocalips 16 este scris că Diavolul și complicitii lui merg la împărății întregului pământ și ai întregii lumi ca să-i strângă pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și așa mobilizează Diavolul oștirile sale și le strânge laolaltă în locul numit „Armagedon". Diavolul și tovarășii sau ajutorii lui au conspirat să stârpească pe cei ce stau pe partea lui Iehova și a Regelui său. La timpul hotărât va izbucni bătălia și aceasta este bătălia Dumnezeului Celui Atotputernic condusă de Christos Isus, și toate oștirile din cer îl urmează ; și locul unde se va da bătălia se numește „Armagedon". Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic și bătălia Arma-

ghedonului, după cum mai este numită adescori. Sunt una și aceeași bătălie.

Răspunderea rămășiței

²³ Trupelor Dumnezeului Celui Atotputernic li s'a impus o datorie deosebită care trebuie îndeplinită în mod credincios. Iehova Dumnezeu unge prin Christos Isus pe ceata templului, ceea ce înseamnă că o însărcinează să facă o anumită lucrare, și după aceea o trimite prin căpetenia ei ca să facă acest lucru. Însărcinarea de autoritate impusă rămășiței arată că ea trebuie să vestească ziua răzburării (sau justificării) Dumnezeului nostru și să mângâie pe toți cei întristați. În paza și în grija acestei clase de servi unși au fost date interesele împărăției de pe pământ. Ei sunt informați că Christos Isus este în templu și șade la judecată, care judecată va fi executată în curând asupra celor răi. Înainte însă de a fi nimicuit cel rău și organizația sa, rămășița credincioasă trebuie să facă o lucrare. Din acest motiv îi poruncește Domnul: „Și se va predica această evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul“ (Matei 24:14; trad. Nitulescu).

²⁴ Domnul a încredințat acum mult clasei servului său uns, și de aceea va cere cu atât mai mult dela ea. Ea trebuie să facă partea ei, și aceasta se compune din proclamarea vestii bune a împărăției tuturor cari sunt binevoitori și voiesc să asculte. Ea trebuie să-și facă partea din această lucrare înainte de a veni necazul final peste dușmani. Domnul a făcut pe rămășița sa unsă străjer și a pus-o în postul ei de veghere și i-a impus obligația să vegheze și să avertizeze pe alții pentru ca să fie încunoștiințați despre Iehova și scopul său. Cetei străjerului Domnul i-a încredințat lucrarea vestirii numelui lui Iehova, a Regelui său și a împărăției sale, precum și datoria de a avertiza pe alții. Străjerul a fost sfătuit cu insistență că trebuie să-și câștige cunoștința cu zel despre ceea ce trebuie să facă, că trebuie să fie de pază și foarte atent și să fie de încredere și cu râvnă și trebuie să-și îndeplinească datorițele cu bucurie. Străjerul primește instrucțiuni din gura Domnului și dă avertismentul Domnului, și din acest motiv avertismentul este al Domnului și nu al unui om. Străjerul trebuie să repete ceea ce-i poruncește Domnul să proclame. El vede apropiindu-se ziua când sabia lui Iehova va cădea pustiitoare asupra națiunilor și poporului, și de aceea trebuie să avertizeze pe oameni. Străjerului, adică clasei servului, Domnul îi zice prin urmare: „Când zic celui rău: 'Răule, vei muri negreșit!' și tu nu-i spui, ca să-l întorci dela calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă dela calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul“ (Ezechiel 33:8,9).

²⁵ Aceasta înseamnă că străjerul trebuie să vestească această evanghelie a împărăției, și că această veste bună a împărăției va fi spre mângâierea

și ajutorul acelor cari doresc să fie mângâiați; aceasta înseamnă și aceea că el trebuie să proclame ziua răzburării Dumnezeului nostru, și anume cu plăcere și cu râvnă, și că o neglijare sau o refuzare din partea străjerului de a asculta înseamnă pierrea lui sau a aceluia din clasa servului care-și uită datoria și devine îndărătnic. Aici este vorba de o poruncă a Domnului care trebuie ascultată neapărat (Faptele Apostolilor 3:25). Acesta este lucrul care este încredințat clasei servului și trebuie să fie împlinit de martorii lui Iehova în timp ce se fac pregătirile pentru mare bătălie. Rămășița ia parte așa dar la acest lucru de război, dar nu se luptă cu arme trupesti. Armele sale de război sunt mesajul adevărului lui Dumnezeu și acesta este o armă puternică pentru a clătina fundamentul organizației vizibile a lui Satan chiar și în această zi. Satan și oștirile sale poartă acum război împotriva rămășiței, deoarece rămășiței i-au fost încredințate interesele împărăției și fiindcă vestește poporului acest mesaj al adevărului: așa atrage ea focul dușmanului asupra sa (Apocalips 12:17). Acesta este motivul pentru prigonirea nelegiuită a rămășiței prin ierarhia romano-catolică și instrumentele sale. Cei unși trebuie să asculte pe Domnul mai departe fără să fie seamă de prigonire, și ei vor și face lucrul acesta. Cursul rămășiței credincioase formează un avertisment pentru alții, și prigonirea de rămășiței ocazională să-și dovedească neprihănirea față de Dumnezeu.

Mulțimea mare de oameni

²⁶ Cine sunt cei descriși în Sfânta Scriptură ca „întristați“, cari după cum spune Iehova trebuie să fie mângâiați prin mesajul care le este adus de martorii săi unși? Evident, aici este vorba despre oamenii cari vor forma „mulțimea mare de oameni“, cari în alt loc în Sfânta Scriptură sunt numiți Ionadabi. A sosit timpul lui Dumnezeu pentru strângerea mulțimii mari de oameni. Este ea strângă de membrii rămășiței, adică de martorii unși ai lui Iehova? Desigur că nu. Este important de a avea o înțelegere justă cu privire la aceasta, adică de a ști și a înțelege care este legătura noastră cu Dumnezeu și împărăția sa și lucrul nostru în legătură cu aceasta. Niciun om n'a strâns vreodată pe un alt om în împărăția lui Dumnezeu. Înțelegând acest adevăr, apostolul a scris: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească: așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească“ (1 Corinteni 3:6,7).

²⁷ Domnul este acela care strânge pe mulțimea mare de oameni. El întrebuințează numirea „oi“ spre a ilustra pe aceia pe cari i-a adunat la sine și i-a făcut membrii ai casei regale a lui Iehova. Apoi Isus adaoge: „Mai am și alte oi, cari nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor“ (Ioan 10:16). Mulțimea mare de oameni se compune din „alte oi“ pe cari Domnul le adună în organizația sa, și la timpul său toți cei adunați în felul acesta vor deveni o parte a turmei păstorului

Christos Isus. Lucrarea rămasiței în legătură cu mulțimea mare de oameni constă din vestirea evangheliei împărăției și din mărturisirea numelui și scopului lui Iehova pe care-l execută prin Regele său, și din arătarea că împărăția lui Dumnezeu guvernată de Christos este singura speranță pentru cmenire. Acest mesaj aduce mângâiere celor cari suspină și se vaieță din pricina tuturor nedreptăților cari sunt săvârșite de jur împrejur, și din pricina dorinței lor înfocate de a vedea dreptate și de a o urma. Datoria și obligația impusă clasei servului este de a arăta oamenilor de bine calea spre organizațiunea lui Dumnezeu pentruca să se poată refugia în ea și să găsească acolo locul siguranței.

Mântuire

²⁸ Nu există alt mijloc de mântuire și viață afară de cel pregătit de Dumnezeu prin Christos Isus (Faptele Apostolilor 4:12). Domnul a impus rămasiței sale unse obligația de a proclama acest adevăr important poporului, și de a face lucrul acesta acum. Această răspundere nu poate fi înconjurată sau ocolită. Tot așa este de adevărat că oamenii cari sunt acuma pe pământ și aud mesajul despre Dumnezeu și împărăția sa, dar leapădă acest mesaj, nu vor supraviețui Armagedonului. Dacă recunoaștem acest fapt, atunci înțelegem și declarația profetului Ieremia că la sfârșitul Armagedonului atâția morți vor fi pe suprafața pământului în cât cei ce vor rămânea în viață nu-i vor putea îngropa (Ieremia 25:35). Datoria de a lămuri pe oameni cu bun simț despre îngrijirea lui Dumnezeu spre mântuirea lor, este impusă rămasiței ca întregime. Nimeni nu poate face lucrul care este împărțit altuia. Fiecare trebuie să facă partea sa așa după cum i se dăruiește ocazia. Unii după cât se pare au conchis că trebuie să se facă o anumită lucrare mare print' un membru deosebit al cetei rămasiței, și că sunt prin urmare în mijlocul rămasiței unui bărbat mari cari vor face această lucrare. Această concluziune nu găsește niciun sprijin în Sfânta Scriptură. Din contră, Sfânta Scriptură, și cu deosebire profecția lui Obadia, descopere că niciuna dintre persoanele individuale nu sunt arătate ca membri ai templului. Toți membrii clasei templului sau ai rămasiței stau pe aceeaș treaptă. Niciunul dintre ei nu este puternic sau mare sau de o importanță deosebită. Ei toți sunt servi ai Domnului. Niciunul n'are motiv să se falească cu importanța sa sau să-și închipuie că are de făcut un lucru minunat și neobișnuit. Datoria fiecăruia este să asculte de poruncile Domnului și să deie toată cinstea și slava Domnului, și nu vreunui om. Niciunul din clasa servului ales nu se va face vinovat în această zi de „păcatul Samariei“, adică nu va da onoare și mărire altcuiva afară de Domnul. Dacă unii stăruiesc să primească pentru ei înșiși onoare și mărire, sau le dau ei altor persoane, aceasta este o dovadă suficientă că ei nu aparțin la clasa servului ales al lui Dumnezeu.

T i m p

²⁹ Când să facă rămasița serviciul ce i s'a poruncit, și să avertizeze și să mângâie pe oamenii de bine cari vor forma mulțimea mare de oameni? Fi-va după Armagedon o ocazie mai mare și mai favorabilă pentru executarea acestui lucru? Nu, mesajul împărăției trebuie dus la mulțimea mare de oameni înainte de și nu după Armagedon. Oamenii binevoitori cari vor forma mulțimea mare de oameni, trebuie să se refugieze în „cetatea de scăpare“ înainte de și nu după Armagedon. Astăzi este timpul de primire când Domnul trimite mesajul oamenilor, și el face aceasta înainte ca răzbu-narea sa să vină peste organizațiunea lui Satan. Fără îndoială este influența Diavolului care face pe oameni să creadă că lucrarea străngerii mulțimii mari de oameni se va face numai după Armagedon.

³⁰ Clasa servului ales nu se va lăsa să fie înșelată sau influențată prin uneltirile vicleanului dușman să devină neglijență, ci ea va împlini acum cu sânguință poruncile Domnului. În cele ce urmează se vor cita o mulțime de scripturi cari au de-a face cu timpul lămuririi mulțimii mari de oameni și cari decid chestiunea în mod definitiv că mărturia trebuie să fie transmisă mulțimii mari de oameni înainte de Armagedon:

³¹ În capitolul al nouălea al profecției lui Ezechiel Domnul a făcut să se scrie o dramă profetică care dă un răspuns decisiv la întrebarea pusă acum. Acolo un om îmbrăcat într'o haină de în cu o călimară la brâu joacă rolul martorilor lui Iehova cari astăzi sunt însărcinați să facă lucrul său. Oamenii din această profecție cari suspină și gem reprezintă pe oamenii cu bunăvoință cari doresc cu înfocare eliberarea de uriciunile reprezentanților religiei; cei șase bărbați cu unelte de nimicire reprezintă puterile Domnului cari vor îndeplini în Armagedon lucrul măcelului. Acolo Domnul poruncește că omul cu călimara la brâu, și anume martorii lui Iehova, trebuie să meargă prin mijlocul „creștinătății“ și să facă un semn pe frunțile celor ce suspină și gem, și anume prin aceea că li se dă o ocazie să audă și să cunoască adevărul. În ascultare față de această poruncă servul Domnului face și sfârșește acest lucru; după aceea face raport despre aceasta după cum este scris în versetul al unsprezecilea al acestei profecții, și zice: „Am făcut ce mi-ai poruncit!“ Numai după aceea se începe vărsarea de sânge, și nimeni nu este cruțat cu ocazia acestui măcel numai aceia cari au primit semnul pe frunțile lor. Această dramă profetică fixează definitiv timpul și ordinea lucrării lui Iehova și arată că lucrarea de mărturie trebuie făcută și terminată înainte de a se începe Armagedonul.

³² Această concluzie găsește un nou sprijin în raportul Sfintei Scripturi despre fuga lui Lot din Sodoma, care raport apare în capitolul al optsprezecelea și nouăsprezecelea al Genezei. Dumnezeu a trimis pe reprezentanții săi în Sodoma ca să constateze faptele despre uriciunea săvârșită acolo și să nimicească Sodoma. Avraam a stat în prezența Domnului și a intervenit în favorul cetății. Dum-

nezeu a zis lui Avraam că dacă va putea găsi numai zece drepti în cetate, nu va nimici cetatea. În să nici măcar atâția n'au fost acolo. Numai Lot, femeia lui și cele două fete ale lui au scăpat; toți ceilalți au pierit. Noi știm că Sodoma a reprezentat organizațiunea nelegiuită a lui Satan de pe pământ, mai cu seamă partea numită „creștinătate”; căci este scris că 'cetatea cea mare se cheamă Sodoma, unde a fost răstignit și Domnul Isus' (Apocalips 11:8). Împlinirea finală a acestui tablou profetic cade fără îndoială în timpul sfârșitului lumii după venirea Domnului Isus, căci Isus a zis: „Ce s'a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aiodoma: oamenii mâncău, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului” (Luca 17:28—30).

³³ Până mai deunăzi poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ a înțeles că cei mai mulți oameni de pe pământ vor supraviețui necazul cel mare. Această părere corespunde speranței pe care a exprimat-o Avraam că cetatea, — o ilustrare a „creștinătății”, — va fi cruțată din pricina câtorva locuitori drepti. Acum însă se poate vedea că numai oamenilor cari ascultă porunca „căutați smerenia, căutați dreptatea” le este făgăduit că vor fi cruțați și vor fi trecuți prin Armaghedon (Itefania 2:3; 1 Petru 4:18). Sfânta Scriptură spune că Lot a fost un om drept și cum se cade, și c'a fost chinuit de faptele nelegiuiților între cari a locuit (2 Petru 2:7, 8) Sodoma este arătată ca pildă a celorlora pe cari îi va nimici Dumnezeu în Armaghedon (Iuda 7). Lot corespunde în mod exact clasei de oameni descrise în Ezechiel capitolul nouă, cari sunt însemnați pe frunțile lor; și în tabloul profetic pe care-l examinăm aici el apare în deosebi ca reprezentând pe mulțimea mare de oameni. Lot a primit avertismentul și a fugit înainte de nimicirea cetății, și în acelaș chip mulțimea mare de oameni trebuie să primească avertismentul și să caute adăpost în organizațiunea împărăției înainte de Armaghedon, care va nimici pe organizațiunea lui Satan. Oamenii cari formează mulțimea mare de oameni nu numai că trebuie să se refugieze înainte de a izbucni Armaghedonul, ci afară de aceasta trebuie să rămână alipiți de organizațiunea Domnului și să caute dreptatea și smerenia; căci în cazul contrar vor fi nimiciți. Asta este arătat limpede prin soarta de care a avut parte femeia lui Lot. În legătură cu aceasta Isus a zis: „În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei, și își va avea vasele în casă, să nu se pogoare să le ia; și cine va fi pe câmp de asemenea să nu se mai întoarcă. Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot” (Luca 17:31,32).

³⁴ Regulele lui Iehova nu se schimbă (Maleahi 3:6). „Isus i-a răspuns: 'Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu'” (Luca 9:62). Firește, această regulă divină se aplică atât celor născuți de spirit cât și oamenilor cari s'au declarat a fi de partea lui Iehova și a organizațiunii sale. Cine a început odată să urmeze pe Domnul, însă după

aceea se întoarce, nu va rămâne în viață. Lucrul acesta a fost ilustrat prin nevasta lui Lot care s'a uitat înapoi, și prin plugarul care se uită înapoi sau se întoarce. ~~Există~~ există numai o singură cale care conduce la viață și dacă cineva a început să umble pe această cale, dar după aceea se întoarce, atunci merge la pieire sigură, căci Isus zice: „Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt ceice o află” (Matei 7:13, 14).

³⁵ Viața este un dar grațios al lui Dumnezeu prin Christos Isus; și când cineva a recunoscut calea vieții și a pășit pe ea, însă după aceea se întoarce, atunci se întoarce spre nimicire, căci aceasta va fi soarta lui (Evrei 6:4—6; 10:26—29, 39).

³⁶ Există multe alte scripturi tocmai despre acest punct cari arată definitiv că lucrul de mărturie trebuie făcut, și că oamenii cari formează mulțimea mare de oameni trebuie să audă mesajul încă înainte de începutul Armaghedonului și să fugă la organizațiunea lui Dumnezeu. Printre textele cari se referă clar la acest punct sunt cele din 2 Împărați 10:15—23 și Ieremia 55:19, cari relatează unirea lui Ionadab cu Iehu. Mai departe Geneza 6:18—22 și 7:1—15 cari arată cine au mers cu Noe în corabie și au supraviețuit lumii vechi. Mai departe Numeri 35:9—34 unde este vorba despre aceia cari se refugiază în cetatea de scăpare. Apoi indicarea la oamenii cărora Domnul le poruncește în Itefania 2:3 să caute dreptatea și smerenia înainte de a veni mânia lui Dumnezeu peste organizațiunea lui Satan. Mai departe scriptura din Matei 25:31—46 despre despărțirea oilor Domnului de către capre. Tot așa Zaharia 8:20—23 unde se vorbește despre cei zece bărbați cari se acată de aceia cari laudă pe Domnul și-l servesc. Mai departe Matei 24:16 unde acestora li se poruncește să fugă în munți înainte de Armaghedon. Mai departe Mica 4:1—5 descrie multele națiuni cari se suie la organizațiunea lui Iehova. Apoi în Ieremia 38:7—13 și 39:15—18 ni se vorbește de Ebed-Melec, Etiopianul. În Psalmul 107:23—32 sunt descriși aceia cari merg în corăbii pe mare. Mai departe sărbătoarea corturilor care este descrisă în Deuteronomul 16:13, 14 și unde este arătat că străinii iau parte la aceasta sărbătoare.

³⁷ Prin urmare este cu totul clar că porunca Domnului Isus din Matei 24:14 trebuie urmată și executată înainte de a veni necazul descris în versetul 21. Din Maleahi 3:5 reiese că cine încearcă să împiedice ca mesajul să fie transmis acum mulțimii mari de oameni, aparține acelor cari „nedreptătesc pe străin”; și Dumnezeu este împotriva unora ca aceștia.

³⁸ Satan, dușmanul vicelan, caută acum să îndemne pe cei ce-au început să meargă pe calea vieții să devină neglijenți, să se răcească și apoi să se lapede de Iehova. Cine cugetă că lucrul pentru mulțimea mare de oameni trebuie făcut numai după Armaghedon și stăruiește în această părere coboară în grabă mare drumul spre nimicire sigură. Nu există niciun motiv pentru ce să poruncească Domnul oamenilor să caute smerenia și dreptatea pentru ca să fie ocrotiți în timpul mâniei sale, dacă după Armaghedon ar avea o ocazie mai bună să

aparțină mulțimii mari de oameni. Este dreptul și privilegiul oamenilor binevoitori să audă acuma adevărul, și Dumnezeu poruncește martorilor săi să le ducă adevărul; și o neglijare din partea celor însărcinați de a face lucrul acesta, ar însemna nimicirea lor. Domnul zice că nu numai clasa miresei trebuie să se consacreze vestirii mesajului împărăției, ci și oamenii cari aud mesajul sunt datori să-l primească și să-l ducă altora zicând: 'Veniți și luați apa vieții fără plată!' (Apocalips 22:17) Oamenii de bine, Ionadabii, „alte oi” ale Domnului sunt de asemenea datori să ieie parte în timpul de acuma la răspândirea mesajului adevărului printre alți oameni.

Lucrarea lui ciudată

³⁹ Lucrarea anunțării Regelui și a împărăției sale care se face acuma pe pământ este fără îndoială lucrarea lui Dumnezeu, și este numită în limbajul profetului „lucrarea Lui ciudată” (Isaia 28:24). Christos Isus conduce această lucrare în ascultare față de voința lui Iehova. Tuturor cari iubesc și servesc pe Iehova le este poruncit să facă cunoscut acest mesaj al împărăției. Această lucrare a progresat mai cu seamă din 1922 încoace fiindcă poporul lui Dumnezeu a primit luminare cu ocazia obținerii dubului sfânt asupra tuturor. Clasei servului i s'a impus datoria să spună și să proclame adevărul, chiar și dacă adevărul descoperă răutatea reprezentanților religiei cari afirmă că sunt reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ. Proclamarea mesajului adevărului, după cum a fost poruncit, tinde să dărâme zidurile de apărare ale organizațiilor religioase. Poporul a fost înșelat să creadă că aceste organizații religioase reprezintă pe Dumnezeu; și o lucrare care dărâmă acum în mod învederat aceste organizații religioase trebuie să li se pară foarte ciudată. Iehova declară prin profetul său că se va scula ca la muntele Perașim și-și va face lucrarea, lucrarea lui ciudată. Această lucrare ciudată a Domnului este făcută tocmai acum, căci prezentul este timpul judecății când Domnul Isus a adunat pe toate națiunile înaintea sa și desparte caprele de oi. În acest timp se împlinesc cuvântul: „Și grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, și apele îi vor îneca adăpostul” (Isaia 28:17). „Grindina” simbolizează adevăruri foarte tari și vârtoase, în timp ce apa ce inundă reprezintă valul adevărului ce se revărsă peste pământ. Această „lucrare ciudată” face acum progres, și este un războiu al adevărului împotriva unei bande de escroci fortificați cari au întrebuintat în mod înșelător Cuvântul lui Dumnezeu ca să acopere faptele lor infame. Această lucrare însă nu este Armaghedonul. Când va fi terminată „lucrarea ciudată”, ce va urma apoi?

Lucrul Lui

⁴⁰ Martorii lui Iehova de pe pământ au privilegiul să ieie parte la această „lucrare ciudată” a Domnului și să fie împreună lucrători cu Dumnezeu prin aceea că proclamă ziua răzbunării sale și

răspândesc mesajul despre Regele său și împărăția sa. Însă ei nu iau parte la manifestarea mâniei lui Dumnezeu, adică la executarea sentinței sale. Răzbunarea este a Domnului. Un lucru sau o acțiune a lui Dumnezeu este o demonstrare deosebită a puterii sale supreme împotriva dușmanului. Potopul în zilele lui Noe a fost un lucru al lui Dumnezeu. Nemicirea oștirii lui Faraon în Marea Roșie a fost de asemenea un lucru al lui Dumnezeu. Tot un lucru al lui Dumnezeu a fost și nimicirea armatei lui Sanherib înaintea zidurilor Ierusalimului. Armaghedonul, bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic de asemenea va fi un lucru al lui Iehova executat prin Christos Isus și armata sa invizibilă, și va pricinui ruina completă a fiecărei părți a organizației lui Satan. „Lucrarea ciudată” a lui Iehova, după cum arată Sfânta Scriptură limpede, face de ocară și de rușine în ochii multora sistemele religioase cari au pângărit atât de mult timp numele lui Dumnezeu, și va nimici puterea acestor sisteme asupra poporului. După aceea preoții cari au practicat înainte de aceea religie spre paguba poporului și spre pângărirea numelui lui Dumnezeu, vor căuta să tăgăduiască că au fost vreodată preoți. Iată ce zice Zaharia (13:4, 5): „În ziua aceea, proorocii [predicatorii] se vor rușina fiecare de vedeniile lor, când vor prooroci, și nu se vor mai îmbrăca într-o mană de păr ca să înșele. Ci fiecare din ei va zice: 'Eu nu sunt prooroc, ci sunt plugar, căci am fost cumpărat din tinerețea mea!'” Acești preoți rămași în viață zic așa dar că ei sunt o parte a elementului comercial al organizației lui Satan, adică o parte a „fiarei”, din care și fac de fapt parte.

⁴¹ Observați acum în Apocalips 19 că după nimicirea sistemului „curva” cea bătrână, toți cei ce stau pe partea Domnului vor fi chemați laolaltă ca să fie martori ai omoririi „fiarei” și a „prorocului mincinos”, cari vor fi prinși și uciși în bătălia Armaghedonului (Apocalips 17:17; 19:17—20). După aceea va fi prins însuși Diavolul (Apocalips 20:1—3). Bătălia pe care a dat-o Iosua la Gabaon, cetatea din vechime, a fost fără îndoială un tablou al „lucrului nemaiauzit” al lui Dumnezeu, a bătăliei Armaghedonului. Bătălia dela Gabaon s'a dat în două părți, însă întreaga bătălie a fost dată într-o singură zi, și n'a existat un spațiu de timp între începutul și sfârșitul ei. Prima parte a luptei s'a desfășurat înaintea porților cetății, și după aceea dușmanul și-a căutat scăparea în fugă. Atunci Iosua s'a rugat ca lumina soarelui și a lunii să lumineze mai departe până când va fi nimicit dușmanul. În acest moment al bătăliei s'a întâmplat că Domnul a aruncat mari sloi de ghiață din cer cari au ucis pe dușmani (Iosua 10:10—12). Acesta a fost un lucru al lui Dumnezeu, prefigurând „lucrul, lucrul Lui nemaiauzit” care va dărâma cu totul lumea. Gabaoniții cari s'au supus lui Iosua înainte de bătălia aceea au reprezentat pe mulțimea mare de oameni; căci aceasta se supune înainte de bătălia Armaghedonului mai marelui Iosua, Christos Isus. După ce se va începe bătălia nu va mai exista nici-o posibilitate de a fugi la organizația Domnului. Însuși Isus, a accentuat acest fapt în

declarația sa din Matei 24:14—21. Domnul declară că toți trebuie să știe că el este Iehova: și când se va începe lucrul său mare, lucrul lui nemaiauzit al nimicirii întregii organizațiuni vizibile și invizibile a lui Satan, multora, cari vor recunoaște că Dumnezeu este acela care face nimicirea, acest lucru li se va părea nemaiauzit; căci ei au fost înșelați să creadă că guvernele și puterile stăpânitoare ale acestei lumi au domnit prin drept divin și vor exista vecinic. Când lucrarea de mărturie va fi terminată, atunci va izbucni marea bătălie și numai aceia vor fi cruțați și vor fi trecuți prin marea bătălie cari stau de partea Domnului.

Sârguință

⁴² Aceasta este ziua lui Iehova care, în Sfânta Scriptură, este numită „ziua aceea”. Aceasta este ziua când a pus pe Regele său pe tron și l-a trimis la templu ca să fie judecată. Aceasta este ziua când se face lucrarea lui, lucrarea lui ciudată, când le este poruncit tuturor cari s’au pus de partea Domnului să ieie parte la cântarea laudei lui Iehova. Diavolul caută în această zi să înșele pe poporul lui Dumnezeu ca să înceteze în lucrul său, și întrebunțează multe metode înșelătoare spre a ajunge acest scop, între altele este și frica de oameni și dorința egoistă de a aștepta „un timp mai favorabil” spre a împlini lucrul. El se servește de unii cari vorbesc în numele Domnului spre a influența pe cei credincioși să-și înceteze activitatea și să-și lese mâinile să slăbească. Aleșii lui Dumnezeu însă vor fi cu băgare de seamă și nu se vor lăsa să fie înșelați. Cei ce aparțin organizațiunii lui Dumnezeu ori s’au asociat cu ea ca să preamărească pe Iehova sunt numiți cu numele „Ierusalim”, în timp ce „Sionul” reprezintă pe aceia cari aparțin rămășiței unse a Domnului Isus Christos. Tutoilor cari sunt de partea Domnului, Iehova le zice acum: „În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile!” (Iefania 3:16).

⁴³ Poporul lui Iehova se consacrează acum lucrului comun al vestirii laudelor sale. Ascultând de porunca Domnului trebuie să ieie acum parte la lucrul lui Dumnezeu și partea lor de lucru trebuie făcută cu sârguință și fără încetare. Cel ce voiește să rămână mai departe în viață va continua să preamărească pe Iehova cu zel și va vesti numele său peste întreg pământul și va face cunoscut pe Regele și împărăția lui.

Intrebări pentru studiu

Alin. 15, 16. Ce trebuie să facă cineva ca să poată deveni și rămânea un membru al clasei servului ales? Cum poate ști servul totdeauna ce trebuie să facă? Pentru ce este ascultarea atât de importantă?

Alin. 17. Ce legătură este între rămășiță și ceata unsă a templului și Sionul? Ce înseamnă această în ceea ce privește izvorul lămuririi adevărate cu privire la datoriile și privilegiile lor? Cum poate ajunge cineva la o înțelegere justă și la o apreciere adevărată a adevărului?

Alin. 18, 19. Cum devine cineva drept? Cum și când ajunge ceata templului la cunoștința, înțelegerea și aprecierea adevărilor descoperite ale Cuvântului lui Dumnezeu? În ce scop li se acordă aceasta?

Alin. 20, 21. Ce fel de zi este această „zi nouă” care a venit acum, și pentru ce este o zi de bucurie?

Alin. 22. Arată motivul pentru schimbarea lucrării ce trebuie făcută de servii lui Dumnezeu; și de asemenea și pentru confuzia ce domnește în privința aceasta. Ce este înțelegerea justă, aplicată asupra timpului prezent, a Sfintei Scripturi?

Alin. 25—25. Ce datorie a fost impusă rămășiței în timpul de acum? Descrie datoria clasei servului uns ca „străjer” al Domnului. Cum primește „străjerul” instrucțiunile sale? Cum, și în ce scop se transmite această proclamațiune și acest avertisment? În ce împrejurări este făcut acest lucru? și pentru ce?

Alin. 26, 27. Cine strânge pe mulțimea mare de oameni? În ce chip?

Alin. 28. Arată răspunderea cetii rămășiței atât ca întregime cât și ca indivizi.

Alin. 29—33. Arată cum Ezechiel 9 și darea de seamă despre femeia lui Lot (împreună cu scripturile ce se referă la aceasta) arată limpede timpul când rămășița trebuie să-și îndeplinească serviciul și să mângâie și să avertizeze pe oamenii cari vor forma mulțimea mare de oameni.

Alin. 34, 35. Cum, când și cui se aplică Luca 9:62?

Alin. 36, 37. Indică cum arată alte scripturi definitiv că lucrul de mărturie trebuie terminat înainte de a se încep Armagedonul.

Alin. 38. Arată motivul pentru atitudinea unora cari zic că cea mai mare parte a lucrului pentru mulțimea mare de oameni se va face numai după Armagedon. Ce învățătură cu privire la aceasta se poate vedea în Iefania 2:3 și Apocalips 22:17?

Alin. 39. Când și cum își execută Iehova „lucrarea ciudată” despre care este vorba în Isaia 28:21? Ce este scopul acestei lucrări?

Alin. 40, 41. În ce legătură stă „lucrarea Lui ciudată” cu „lucrul Lui nemaiauzit”? Prin cine, când și în ce scop se va face acesta din urmă? Cum se face că bătălia dată de Iosua la Gabaon reprezintă „lucrul nemaiauzit” al lui Dumnezeu? Cum au ilustrat Gabaoniții acolo pe „mulțimea mare de oameni”?

Alin. 42, 43. Ce se înțelege sub „ziua lui Iehova” și pentru ce este numită așa? Ce încercare deosebită face acum Diavolul ca să înșele pe poporul lui Dumnezeu și să-l împiedece să urmeze porunca Domnului? Ce vor face cei credincioși acum?

M A L E A H I

(PARTEA I)

„Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia năibitorului“ (Maleahi 3:2).

I EHOVA a făcut din servul său Maleahi un profet pentruca să proclame un mesaj care se referă în mod deosebit la marele Serv și Profet al lui Iehova. Numele Maleahi înseamnă „inger al lui Iehova“ sau „sol al lui Iehova“. Maleahi a profetizat în zilele lui Neemia. Unii au zis că el a fost Neemia însuși, însă nu pare să fi fost așa. A existat într-adevăr un alt profet, deosebit de Neemia, al cărui nume a fost Maleahi. Și a fost potrivit că Iehova s'a servit de Maleahi să vestească profeția care poartă numele său.

² Isus a profetit că va veni în spirit ca să strângă la sine pe cei ce s'au dovedit credincioși, și să guverneze și să stăpânească peste lume. Când s'a înălțat Isus la cer, i s'a poruncit să aștepte până la timpul fixat al lui Dumnezeu; și când a sosit timpul hotărât Iehova a însărcinat pe prea iubitul său Fiu să se ocupe cu lucrurile pământului, și mai cu seamă cu oamenii cari au consimțit să facă voia sa. Seminția lui Levi a preumbrit pe aceia cari au încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu. După zilele apostolilor a urmat un timp lung de întuneric mare peste popoarele pământului; și mulți dintre cei ce s'au consacrat lui Dumnezeu au fost înșelați prin învățăturile și dătinile religioase ale oamenilor nesinceri și au căzut.

³ Profeția lui Maleahi se referă mai cu seamă la „ziua lui Iehova“ despre care este vorba în deosebit în capitolul al treilea. Iehova este acela care trimite pe ingerul sau solul său; de aceea zice profeția: „Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, — zice Domnul oștirilor —“ (Maleahi 3:1).

⁴ Această anunțare este de cea mai mare importanță și un avertisment pentru toți aceia cari au încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu. Această profeție, întocmai ca multe alte profeții din Sfânta Scriptură, a avut o împlinire în mic și o împlinire în măsură mai mare. Iehova a trimis pe Ioan Botezătorul ca sol sau anunțător al venirii lui Christos Isus, și despre această împlinire a profeției lui Maleahi în mic stă scris: „A venit un om trimes de Dumnezeu: numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentruca toți să creadă în el. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină. Ioan a mărturisit despre El, când a strigat: 'El este Acela despre care ziceam eu: 'Celce vine după mine, este înaintea mea, pentrucă era înainte de mine'" (Ioan 1:6—8, 15).

⁵ Isus a zis despre solul sau mesagerul pe care l-a trimis Iehova ca să pregătească calea înaintea lui: „Căci el este acela despre care s'a scris: 'Iată, trimet înaintea feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea Ta'" (Matei 11:10). „Du-

păcum este scris în proorocul Isaia: 'Iată, trimet înaintea Ta pe solul Meu, care îți va pregăti calea... Glasul celui ce strigă în pustie: 'Pregățiți calea Domnului, neteziți-I cărările'" (Marcu 1:2,3).

⁶ Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul a profetizat despre copil: „Și tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui, și să dai poporului Său cunoștința mântuirii, care stă în iertarea păcatelor lui“ (Luca 1:76, 77). Iehova a întrebuintat pe Ioan Botezătorul să pregătească calea înaintea lui Isus, pe care l-a trimis să proclame adevărul său și să justifice numele său și să mântuiască pe cei ascultători dintre oameni. Cum a pregătit Ioan calea? „Căci va fi mare înaintea Domnului [ca martorul său]. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale. El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprilăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El“ (Luca 1:15—17).

⁷ Aproximativ în anul 1878 s'a început împlinirea mai mare a profeției lui Maleahi, și această pregătire a căii înaintea lui Iehova a durat cam patruzeci de ani. Aceasta corespunde celor patruzeci de ani de umblare în pustie a Izraeliților sub conducerea lui Moise, după cum este scris: „Eu v'am călăuzit patruzeci de ani în pustie;... ca să cunoașteți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru“ (Deuteronomul 29:5, 6). Lucrarea pregătirii căii înaintea lui Iehova din anul 1878 până în 1918 a avut de scop să facă potriviți pe cei pregătiți să fie martori pentru Iehova pe pământ; din acest motiv a făcut Domnul pe profetul Isaia să scrie despre acești pregătiți: „Voi sunteți martorii mei, zice Domnul, și servul meu, pe care l-am ales: ca să cunoașteți, și să credeți în mine, și să înțelegeți că eu sunt... Eu am prezis, și am mântuit, și datu-v'am în știre, precând zeu străin încă nu era între voi [ca să facă aceasta]; deaceia voi sunteți martorii mei, zice Domnul, că eu sunt Dumnezeu“ (Isaia 43:10, 12; trad. Nitzulescu). Calea a fost pregătită înaintea lui Iehova pentruca cei pregătiți să devină — din iubire pentru numele său — martori pentru Iehova și numele său.

⁸ Când lucrul pregătirii căii înaintea lui Iehova a fost făcut, Domnul Isus, marele Profet, Sol, Judecător și Justificator al lui Iehova, a venit deodată sau deadreptul în templu: „Iată, voi trimete pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul [Adon; Fiul, și nu Iehova] pe care-L căutați: Solul legă-

mântului, pe care-L doriți; iată că vine. — zice Domnul oștirilor —“ (Maleahi 3:1).

⁹ Domnul Isus care a fost dat ucenicilor și pe care ucenicii credincioși l-au așteptat atât de mult timp este „Domnul” menționat aci. El este acela „pe care-L căutați”, aceasta înseamnă cel căutat de urmașii credincioși pe urmele lui Isus, pe care ei, cari au fost făcuți mai târziu „servul credincios și înțelept”, l-au așteptat. Profetia zice: „Și deodată va intra în Templul Său”, adică pe neașteptate, într-o clipă, deadreptul; și de aceea a fost foarte de lipsă ca aceia cari au așteptat venirea sa să vegheze, întocmai după cum i-a sfătuit Isus. „Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n'ar lăsa să-i spargă casa” (Matei 24:42-44).

¹⁰ Înainte de venirea Domnului Isus în templu au fost aduse la lumină multe adevăruri cari au fost ascunse mult timp, și cei consacrați lui Dumnezeu cari au fost sinceri și credincioși au fost pregătiți pentru venirea Domnului Isus. Ei au fost credincioși în măsura în care au dobândit o anumită înțelegere, deși au trebuit să aștepte descoperirea profetiilor până la venirea Domnului Isus la templu.

¹¹ Apoi marle Sol al lui Iehova a intrat „deodată” în templul său. Observați că templul în versetul al zecelea al capitolului al treilea al profetiei lui Maleahi est numit „Casa Mea”, adică casa lui Iehova. Christos Isus apare în templu ca reprezentant oficial al lui Dumnezeu, și așa apare Iehova în templu prin reprezentantul său. Când a fost clădit cortul mărturiei în pustie, chivotul legii a fost pus în Sfânta sfintelor și a reprezentat acolo prezența lui Iehova. „Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut cortul” (Exodul 40:20-25).

¹² Când templul lui Solomon a fost terminat și sfințit, chivotul legământului a fost pus în sfânta sfintelor templului. „Au adus chivotul Domnului, cortul întâlnirii, și toate uneltele sfinte, cari erau în cort: preoții și Levitii le-au adus. Preoții au adus chivotul legământului Domnului la locul lui, în locul prea sfânt al casei, în Sfânta Sfintelor, sub aripile heruvimilor. În clipa când au ieșit preoții din Locul sfânt, norul a umplut casa Domnului. Preoții n'au putut să rămână acolo să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa Domnului” (1 Impărați 8:4, 6, 10, 11).

¹³ Templul clădit de Solomon a fost dărâmat în anul 606 înainte de Christos; însă mai târziu a fost clădit din nou de Zorobabel și Iosua, și acesta a fost templul în zilele lui Maleahi. În acest templu amintit mai la urmă n'a existat un chivot al legii. Nici Ezra și nici Neemia nu ne spun că chivotul legii a fost acolo. În acel templu pe care l-a văzut Ezechiel în vedenie de asemenea nu este arătat niciun chivot al legii în sfânta sfintelor. El a arătat în cortul mărturiei și în templul lui Solomon prezența lui Iehova; acum însă în templul adevărat este prezent însuși Domnul, de aceea nu este de lipsă a arăta prezența sa prin vreun obiect

oarecare. Iehova este prezent în templu în persoana Fiului său prea iubit care este chipul Tatălui său, și de aceea umple slava lui Iehova templul (Evrei 1:3; Habacuc 2:20).

¹⁴ Venirea Domnului Isus ca reprezentantul special al lui Iehova în templu este timpul pentru inaugurarea legământului celui nou; din acest motiv este scris în profetia lui Maleahi: „Solul [ingerul] legământului, pe care-L doriți”. Legământul vechiu sau al legii a fost inaugurat la muntele Sinai unde a fost clădit și cortul mărturiei pentru prima oară; și acel legământ „a fost dat prin ingeri, prin mâna unui mijlocitor” (Galateni 3:19). Acum însă după venirea Domnului Isus în templu legământul cel nou a fost inaugurat prin marle Sol sau Inger al lui Iehova, prin Domnul Isus Christos în slavă. Acest sol este acela care este plăcerea acelor cari-l iubesc și cari se bucură de venirea lui. „Voi clătina toate neamurile [în timpul inaugurării legământului celui nou]; comorile [după alte traduceri: cel dorit al] tuturor neamurilor vor veni, și voi umplea de slavă Casa aceasta, zice Domnul oștirilor” (Hagai 2:7).

¹⁵ Cu privire la aceasta a scris apostolul inspirat: „Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă” (Coloseni 3:4). „Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos” (Filipeni 3:20). „Când va veni în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi, și privit cu uimire în toți ceice vor fi crezut: căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră” (2 Tesaloniceni 1:10).

¹⁶ Apostolul accentuează faptul că cei „ce vor fi iubit venirea Lui [în templu]” vor primi atunci cununa vieții, ceea ce arată că în timpul venirii sale în templu vor fi înviați mai întâiu morții credincioși din moarte și vor fi uniți cu Domnul în templu (2 Timotei 4:8; 1 Tesaloniceni 4:16). N'a putut să existe nicio îndoială despre aceea că el va veni îndatăce va fi sosit timpul fixat al lui Iehova pentru aceasta, căci Iehova își îndeplinește toate hotărârile după voința sa. „Iată că vine, — zice Domnul oștirilor, —”. Aceasta este în armonie exactă cu următoarele cuvinte ale lui Isus: „Cel ce adevărește aceste lucruri, zice: 'Da, Eu vin curând'” (Apocalips 22:20).

¹⁷ Această declarație privitoare la venirea Domnului în templu este un aviz special adresat acelor cari au încheiat un legământ de jertfă de a face voința lui Iehova și din acest motiv au fost aspiranți la proșie. Cuvintele pe cari le-a pus Iehova în gura profetului său arată că această anunțare sau acest aviz este adresat acelor cari au consimțit să fie supuși pe deplin voinței lui Iehova. Profetul Domnului zice: „Acum, către voi se îndreaptă porunca aceasta, preoților!” (Maleahi 2:1). Concluziunea clară este așa dar că un mare număr vor dovedi credință și credincioșie și vor primi aprobarea sa pentru aceasta la venirea Domnului, în timp ce alții vor fi blestemați de el din pricina necredincioșiei lor. „Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul.

și voi blestema binecuvântările voastre : da, le-am și blestemat, pentru că n'aveți pe inimă porunca Mea. Iată, vă voi nimici sămânța, și vă voi arunca balega în față, balega vitelor pe cari le jertfiți, și veți fi luați împreună cu ele" (Maleahi 2:2, 3).

¹⁸ Persoanele ce nu sunt autorizate și cari susțin a da altora binecuvântările Domnului sunt dușmanii lui Dumnezeu și el le blastămă. De pildă papa a proclamat anul 1955 ca an sfânt și a avut cutezanța să deie binecuvântare lumii care este organizațiunea lui Satan și dușmana lui Dumnezeu ; însă acel an a adus lumii blesteme în loc de binecuvântări. Cei reprezentați de papa — și firește, el însuși — s'au declarat în mod fals reprezentanții și preoții Domnului.

¹⁹ Că venirea Domnului Isus la templu înseamnă o probă decizivă este fixat definitiv prin următoarele cuvinte ale profetului : „Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui ? Cine va rămânea în picioare când Se va arăta El ? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului" (Maleahi 3:2). Venirea Domnului Isus în templu cade în „ziua lui Iehova" care-și are punctul culminant în bătălia Armagedonului. Christos Isus vine în templu ca să se răfuiască cu aceia cari au declarat că consimt să facă voința lui Dumnezeu, și și cu aceia cari se află într'un legământ tăcut de a face voința sa. Prin urmare acesta este un timp de judecată care se începe la casa lui Dumnezeu și se întinde mai departe asupra tuturor cari se află într'un legământ tăcut de a face voința lui Dumnezeu. Acum se pune întrebarea : Cine va rămânea în picioare în ziua aceea ? Cine-și va păstra neprihănirea și se va dovedi într'adevăr devotat lui Iehova în cursul aceluia period critic ? Aceasta nu înseamnă numai că toți care-și păstrează neprihănirea vor rămânea în viață până la bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic și în decursul ei ; ci înseamnă : Cine va rămânea în ziua aceea credincios și statornic pe partea Domnului ? Această parte a profetiei corespunde declarației Domnului : „Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare ?" (Apocalips 6:17). Că unii nu vor trece cu succes prin încercarea de foc, se poate vedea chiar din profetie. Alte profetii ale Domnului sprijinesc această concluzie și arată că un număr de consacrați vor deveni nelegiuți în cursul acestui timp și nu vor rămânea în picioare. „Nu tot așa este cu cei răi : ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul. De aceea cei răi nu pot ținea capul sus în ziua judecării, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți. Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pierire" (Psalm 1:4—6).

²⁰ Modul radical de examinare și curățire al celor drepti este accentuat prin aceste cuvinte ale profetului despre marele Judecător : „El va fi ca focul topitorului", adică asemănător focului care dizolvă legătura strânsă dintre sgură și metalele adevărate și prețioase. Marele topitor face să se separe toată necurătenia de metalul adevărat și să apară la suprafață ca sgură așa ca să poată fi luată și aruncată de ingerii ce servesc în suita Dom-

nului, marele Judecător în templu. Continuând profetul zice : „Și ca leșia nălbitorului" : „ca leșia călcătorului" (Paralel). După textul original e-vreesc, hainele au fost călcate cu picioarele în timpul spălatului. Înainte de timpul când s'a început judecata și până la acel timp cei consacrați lui Dumnezeu au fost amestecați cu Babilonul sau organizațiunea lui Satan, și când s'au întors la Domnul hainele le-au fost murdare, adică ele au fost atât de mănjite și murdărite încât de pe aceasta s'a putut vedea că ei au trăit împreună cu cei necurați. Ei au trebuit să fie curățiți ; și marele Judecător curăță pe toți cari se supun de bună voie curățirii sale, prin faptul că face hainele lor așa încât după aceea pot fi recunoscuți de pe asta ca fiii și servii lui Dumnezeu. Ele sunt făcute de el „foarte albe cum e zăpada" (Marcu 9:3; trad. Ep. Nicodem). „Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea Ingerului. Iar Ingerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui : 'Desbrăcați-l de hainele murdare de pe el !' Apoi a zis lui Iosua : 'Iată că îndepărtez dela tine nelegiuirea, și te îmbrac cu haine de sărbătoare !'" (Zaharia 3:3, 4).

²¹ Lucrarea de curățire a îndepărtat de pe hainele acelor cari iubesc pe Domnul toate petele cari i-ar fi putut marca ca pe unii cari au fost în organizațiunea babilonică. Această a trebuit să cuprindă și lepădarea numelor sau mijloacelor nepotrivite pentru a-i face cunoscuți ca de pildă „Oameni dela Turnul de Veghere", „Russelliști", „Studentii Bibliei", „Mileniști" etc. Alții cari doresc să păstreze aceste nume, pot să le păstreze ; cei credincioși și adevărați nu vor voi să poarte decât „numele nou" pe care li l-a dăruit gura lui Iehova (Isaia 62:2). Lucrul de curățire din templu este acelaș despre care apostolul a scris după cum urmează : „Lucrarea fiecăruia va fi dată pe față : ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc" (1 Corinteni 3:13—15).

²² Materialul întrebuițat de cei ce clădesc, și care în textul citat mai la urmă (vezi versetul 12) este numit în mod simbolic „lemn, fân, trestie", s'a compus între altele din desvoltare de caracter, onorurile date oamenilor și alte lucruri babilonice caracteristice, și acestea trebuie să ardă în proba de foc, și așa se și întâmplă. Dacă cei ce au întrebuițat astfel de material de clădit, îl părăsesc și stau cu bucurie continuă pe temelia statornică a lui Christos Isus și apoi clădesc cu lucruri prețioase și de nedistrus, atunci vor fi mântuiți „ca prin foc". Această probă de foc are loc în timp ce Domnul Isus, marele Judecător, este în templu.

²³ Mulți dintre aceia cari afirmă a fi servii lui Dumnezeu și ai lui Christos Isus, au neglijat să înțeleagă și să vadă că Domnul Isus este în templul lui Iehova. Unii dintre ei își bat joc de declarația că el este în templu, și aceasta dovedește că n'au fost curățiți prin probele de foc. Desigur cel

încercați și aprobați trebuie să știe că Domnul este în templu, căci profetul zice : „El va ședea, va topi și va curăți argintul ; va curăți pe fiii lui Levi îi va lămuri ca aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri în neprihănire [după alte traduceri : în dreptate]“ (Maleahi 3:5).

²⁴ Cu ocazia lucrării sale de judecată Domnul trebuie să întrebuițeze focul, adică probe decizive. Prin aceasta se pricinuieste despărțirea celor aprobați de cei ce n'au fost aprobați și se arată sau se descopere ce este prețios și ce este ordinar sau sgară. Focul care pricinuieste despărțirea se compune după cât se pare din adevărurile profetice descoperite de Domnul împreună cu serviciul răspândirii acestor adevăruri spre justificarea numelui lui Iehova. „Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul“ (Ieremia 23:29). „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăiușuri : pătrunde până acolo că desparte sufletul [cei ce trăiesc după trup] și duhul [cei ce trăiesc după spiritul Domnului Isus, ceea ce justifică numele Tatălui], încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii“ (Evrei 4:12). „Pe orice mlădiță, care este în Mine și n'aduce roadă, El o taie ; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă. Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus“ (Ioan 15:2, 3).

²⁵ Toți cari au primit și au întrebuițat adevărul într'un scop egoist, nu vor putea susține proba de foc, și de fapt nu o susțin. În același chip toți cei ce se tem de oameni sau de instituțiuni omenești nu vor putea rămânea în picioare când vine timpul aplicării focului. Cine se teme de oameni dovedește egoism și arată că nu iubește într'adevăr pe Iehova Dumnezeu și Christos Isus și nu se încrede pe deplin în Dumnezeu și Christos. Dar toți cari iubesc într'adevăr pe Domnul Dumnezeu nu cunosc frica de om (1 Ioan 4:17, 18). Frica de oameni oprește de a spune adevărul și de a mărturisi pentru numele lui Iehova când se prezintă ocazie, ceea ce conduce pe persoana fricoasă deadreptul în lațul lui Satan (Proverbe 29:25). Aceia însă cari au parte la justificarea numelui lui Iehova vor sta fermi pentru Iehova și-și vor păstra neprihănirea când ajung în foc. Pare a fi la loc aici de a avertiza pe alții dinainte. Din acest motiv „revista“ relatează aci un fapt care a avut loc într'adevăr :

²⁶ În Germania au fost arestați și dați în judecată spre a fi condamnați câțiva cari au ocupat funcțiuni înalte în serviciul Societății și cari au luat parte la acest serviciu în numele Domnului ; și când acei bărbați s'au înfățișat la bara justiției, care reprezintă pe Satan și pe organizațiunea sa, ei au neglijat cu totul să steie pentru numele lui Iehova și pentru împărăția sa. Guvernul german, care stă sub stăpânirea lui Satan și a lui Gog, mareșalul său, este acum în mâinile celor nelegiuți ; partea vizibilă a organizațiunii este condusă de ierarhia romano-catolică și a adus mare ocară asupra numelui lui Iehova prin declarațiuni verbale publice și prin prigoniri crude a martorilor lui Iehova. Deoarece urmașii credincioși ai lui Christos Isus și-au exercitat dreptul dat lor de Dum-

nezeu și și-au făcut datoria de a urma poruncile lui Dumnezeu prin faptul că s'au întrunit laolaltă și au studiat Cuvântul lui Dumnezeu, și fiindcă au vorbit altora de Iehova și împărăția sa, acești credincioși au fost arestați, maltratați și aruncați în închisoare. Când au fost puși sub aceste acuzațiuni nedrepte și aduși înaintea tribunalului, acestora cari încheiaseră un legământ cu Domnul li s'au oferit ocazii să spună pe față reprezentanților lui Satan că servesc pe Iehova Dumnezeu și voiesc să-l asculte înainte de toate, în orice împrejurări și în tot timpul. Cei credincioși n'au putut să lucreze în alt chip, și mulți credincioși au luat de fapt această atitudine. Dar cu ocazia unor desbateri judiciare ce au avut loc de curând în contra unor funcționari proeminenți ai Societății, aceștia nu numai c'au neglijat să se folosească de această ocazie, ci depunerile lor înaintea justiției au arătat că s'au temut de oameni și le-a fost frică să spună adevărul despre împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este o ilustrație clară a unei căderi în proba de foc.

²⁷ Marele topitor în templu, Christos Isus, șade și topește și curăță argintul care simbolizează o clasă prețioasă, și anume pe cei născuți de spirit cărora li s'au dăruit privilegiul de a fi fiii ai lui Dumnezeu. „Căci Tu ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul“ (Psalm 66:10). Cei credincioși doresc ca toată sgară să fie luată și ei să steie ca aprobați ai Domnului, ca lumini spre mărirea sa. „Scoate zgura din argint, și argintarul va face din el un vas ales. Scoate și pe cel rău dinaintea împăratului Christos Isus și scaunul lui de domnie se va întări prin neprihănire [după alte traduceri : dreptate]“ (Proverbe 25:4, 5). Despre lucrul lui Christos Isus marele topitor și curățitor nu se poate spune niciodată : „Foalele ard, plumbul [care a fost întrebuițat ca o soluțiune spre a absorbi sgară din argint] este topit de foc ; degeaba curățesc, căci zgura nu se deslipește“. Despre cei necredincioși este scris : „De aceea se vor numi argint lepădat, căci Domnul i-a lepădat“ (Ieremia 6:29, 30). Despre „creștinătate“ și despre toți nelegiuții stă scris : „Argintul tău s'a prefăcut în zgură, și vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă“ (Isaia 1:21—25). Cei aprobați sunt supuși la probe de foc ca să se descopere în mod clar spre slava Domnului.

²⁸ Aceasta nu este o probă a clasei lumesti care nu s'a declarat niciodată gata de a face voința lui Dumnezeu, ci profeția zice : „Va curăți pe fiii lui Levi“, aceștia sunt aceia cari s'au consacrat și s'au separat ca să facă voia și serviciul Domnului Dumnezeu. Această profeție se mărginește numai la aceia cari au adoptat această atitudine. Pentru ce este de lipsă a curăți pe fiii lui Levi ? Ei sunt aspiranți la un loc în templu și cuprind atât pe clasa preoțească cât și pe clasa celor ce nu sunt preoți ; adică atât pe aceia cari fac un serviciu cât și pe aceia cari fac un alt serviciu deosebit de cel dintâiu. Dar toți stau pe aceeași treaptă și primesc o judecată egală și nepărtinitoare dela Domnul. Nu toți dintre ei au servit în serviciul de preot fiindcă nu există destule posturi de felul acesta ; dar toți

Leviții au fost despărțiți pentru serviciul Domnului și sunt răspunzători în aceeași măsură de a dovedi Domnului credințioșia lor. Aceasta nu înseamnă că preoții au reprezentat pe „turma mică” și cei ce n-au fost preoți pe „mulțimea mare de oameni”. Această chestiune a fost tratată mai amănunțit în revista „Vestitorul numelui lui Iehova” din Noembrie și Decembrie 1956. Seminția lui Levi stă aici pentru toți candidații consacrați la împărăția lui Dumnezeu sub Christos, cari, firește, toți trebuie să apară înaintea Domnului Isus când șade în templu la judecată. Profetul arată motivul pentru ce trebuie să aibă loc această încercare sau probă când zice: „Acum, către voi se îndreaptă porunca această, preoților! Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați slavă numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul, și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat, pentru că n'aveți pe inimă porunca Mea. Iată, vă voi nimici sămânța, și vă voi arunca balega în față, balega vitelor pe cari le jertfiți, și veți fi luați împreună cu ele. Veți ști atunci că Eu v'am dat porunca aceasta, pentru că legământul Meu cu Levi să rămână în picioare, zice Domnul oștirilor. Legământul Meu cu el era de viață și de pace. I le-am dat [viața și pacea, cu ce condiție?] ca să se teamă de Mine; și el s'a temut de Mine, a tremurat [cu adânc respect] de Numele Meu. Dar voi [preoților] v'ați abătut din cale, ați făcut din Lege un prilej de cădere pentru mulți, și ați călcat legământul lui Levi, zice Domnul oștirilor. De aceea și Eu vă voi face să fiți disprețuiți și înjosiți înaintea întregului popor, pentru că n'ați păzit căile Mele, ci căutați la fața oamenilor, când tălmăciți Legea” (Maleahi 2:1—5, 8, 9).

²⁹ Legământul lui Levi” este explicat prin Cuvântul lui Dumnezeu după cum urmează: „Despre Levi a zis: „Tumim și urim au fost încredințați bărbatului sfânt [Levi, despărțit ca sfânt Domnului], pe care l-ai ispitit la Masa [încercare], și cu care Te-ai certat la apele Meriba [ceartă, sfadă]. Levi a zis despre tatăl său și despre mama sa [când au fost necredincioși]: 'Nu i-am văzut! Și despre frații lui [necredincioși]: 'Nu vă cunosc!' Iar de copii n'a vrut să mai știe [din pricină că s'au închinat la vitelul de aur la muntele Sinai]. Căci ei [fiii lui Levi] păzesc Cuvântul Tău, și țin legământul Tău; Ei învață pe Iacov poruncile Tale, și pe Israel legea Ta; Ei pun tămâie sub nările Tale, și ardere de tot pe altarul Tău. Binecuvintează țaria lui, Doamne! Primește lucrarea mânilor lui! Frânge șalele protivnicilor lui [clasa 'servului rău'], și vrăjmașii lui [creștinătatea] să nu se mai scoale!” (Deuteronomul 33:8—11).

³⁰ Profetul Maleahi vorbește mai departe despre fiii lui Levi: „Ii va lămuri ca aurul și argintul”, și anume din pricina greșelilor lor față de Dumnezeu și față de legământul încheiat cu ei. Venirea Domnului Isus la templu spre a curăți și lămuri pe Leviți a fost absolut necesară fiindcă în adunare, mai cu seamă partea numită „bătrâni aleși”, au primit onoare unii dela alții și aproape toți din

adunare au dat cinste și laudă creaturilor, ceea ce numai Domnului i se cuvine. Domnul arată la aceste greșeli cu cuvintele următoare: „Un fiu cinstește pe tatăl său, și o slugă pe stăpânul său. Dacă sunt Tată [Tatăl vostru, Izraele spiritual], unde este cinstea care Mi se cuvine [dela voi]? Dacă sunt Stăpân [suveran sau domnitor], unde este teama de Mine [ce mi se cuvine dela voi]? zice Domnul oștirilor către voi, preoților, cari nesocotiți Numele Meu, și cari ziceți: 'Cu ce am nesocotit noi Numele Tău?' — 'Aduceți pe altarul Meu pâine necurată [primită de așa ziși sacrificatori]! Și dacă ziceți [ținându-vă pe voi înșivă de drepti și în disprețul vostru]: 'Cu ce Te-am spurcat?' — 'Prin faptul că ați zis: 'Masa [altarul] Domnului este de disprețuit!' Când aduceți ca jertfă o vită oarbă [adică animale cu cusur], nu este rău lucrul acesta? Când aduceți una șchioapă sau beteagă [ca animale de jertfă], nu este rău lucrul acesta care? Ia adu-o drăgătorului tău! Te va primi el bine pentru ea, va ținea el seama de ea [după alte traduceri: de tine]? zice Domnul oștirilor. 'Dar voi îl pângăriți [numele lui Iehova], prin faptul că ziceți: 'Masa Domnului este spurcată, și ce aduce ea este o mâncare de disprețuit [oferită pe altar]! Voi iarăși ziceți: 'Ce mai osteneală!' și o disprețuiți, ziceți Domnul oștirilor; și aduceți ce este furat, șchiop sau beteag: 'Iată darurile de mâncare pe cari le aduceți! Pot Eu să le primesc din mâinile voastre? zice Domnul” (Maleahi 1:6—8, 12, 15). Prin aceasta Domnul arată că aceștia i-au adus din egoism o jertfă de neprimut.

³¹ Aflatu-s'au în 1917 și 1918 oarecari servitori în oficiul de preot cari s'au dovedit a fi dușmani și cari s'au înșelat pe ei înșiși și au înșelat și pe alții? Tipul arată că așa a trebuit să fie, și faptele incontestabile, dovedesc că în împlinirea profeției au existat într'adevăr astfel de oameni. Profetul Maleahi zice despre ei: „Blestemat să fie înșelătorul [dintre preoți], care are în turma lui o vită de parte bărbătească, și totuși juruiește și jertfește Domnului o vită beteagă [pe care preotul nu o respinge]! Căci Eu sunt un Împărat mare, zice Domnul oștirilor, și Numele Meu este înfricoșat printre neamuri” (Maleahi 1:14). Cine s'a străduit în anii 1917 și 1918 să servească credincios pe Domnul, să-și aducă aminte de multele lucruri cari au fost săvârșite de aceia cari au susținut a fi devotați Domnului, dar cari s'au onorat pe ei înșiși și pe alții și s'au înșelat pe ei înșiși și pe mulți alții, și s'au opus cu violență lucrului Domnului și n'au dat nici-o onoare numelui lui Iehova. Conform regulii anunțate de profet aceștia au trebuit să fie lepădați și să fie culeși din mijlocul celor credincioși și aruncați afară, întocmai după cum a prezis Isus (Matei 15:41). L.

³² Ușile templului lui Solomon au fost din lemn de măslin sălbatic și au fost puse în țâțâni de aur curat (1 Împărați 6:31, 32, 34; 7:50; 2 Împărați 18:16). În simbol ele reprezintă ușa de intrare pentru aceia cari s'au consacrat cu totul lui Iehova, în timp ce măslinul este un simbol al lui Christos (Zaharia 4:3, 14; vezi „Pregătiri”, paginile 64—66, în englezește). Oamenii dintre poporul lui Dum-

nezeu cari au servit în funcțiunile de preoți și cari au primit onoare și au onorat ei înșiși creaturi, n'au dat onoarea lui Iehova; așa dar nu-i de mirare că Domnul zice: „Cine din voi [din preoți] va închide porțile [sanctuarului], ca să n'aprindeți degeaba focul pe altarul Meu? N'am nici o plăcere de voi, zice Domnul oștirilor, și nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră!“ (Maleahi 1:10).

³³ Astfel de servi n'au făcut cinste numelui lui Iehova, ci au așteptat întotdeauna în mod egoist milostenii ca să tragă folos din ele în mod personal. Ce contrar a fost aceasta spiritului despre care vorbește Psalmistul când zice că toți cei devotați cu totul și în mod dezinteresat lui Iehova și serviciului său îl servesc cu bucurie în templu. „Căci mai mult face o zi în curțile Tale [ale templului] de cât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutăților!“ (Psalm 84:10).

³⁴ Iehova are plăcere de accia cari i se închină în spirit și în adevăr, dar de aceia cari numai pe dinafară își dau înfățișarea ca și cum i s'ar închina, n'are nici-o plăcere (Ioan 4:25). Oamenii cari se țin pe ei înșiși importanți cugetă că ei sunt mai sfinți decât alții și ei înșeală și pe alții prin înfățișarea lor pioasă și fățarnică.

³⁵ Leviții antitipici au trebuit să fie lămurii „ca aurul și argintul“, adică au trebuit puși în vasul pentru topit și lăsați în căldură până la punctul de topire. Nimic nu curăță atât de bine ca focul. Numai ce este curat și indestructibil poate rămânea în el. După cât se pare această profecie a avut o împlinire în mic când Iudeii s'au întors din Babilon ca să clădească din nou templul din Ierusalim. În acel timp a aflat Neemia stări între ei așa cum sunt descrise de profetul Maleahi, și Neemia s'a apucat să-i curețe și să-i lămurească. Iudeii s'au alipit de organizațiunea Diavolului prin faptul că s'au căsătorit cu femei asdodite, amonite și moabite. În acelaș chip Leviții, la venirea Domnului Isus în templu, s'au asociat cu „Babilonul“ prin faptul că au adoptat ceremonii babiloniene, și au arătat că lor le-a păsat mai mult de aprobarea oamenilor decât de aprobarea lui Iehova și a lui Christos Isus. Despre stările dintre Iudei în zilele lui Neemia, profetul a scris: „Adu-Ți aminte de ei, Dumnezeule, căci au spurcat preoția și legământul încheiat de preoți și Leviți. I-am curățit de orice străin, și am pus rânduială în tot ce trebuiau să păzească preoții și Leviții, fiecare în slujba lui“ (Neemia 13:29, 30).

³⁶ După ce a venit Domnul Isus în templu și a aplicat „focul topitorului“ spre încercare, a trimis pe ingerii lui ca să măture pe toți Leviții antitipici cari au fost odinioară candidați la împărăție, dar cari n'au ținut legământul lor și n'au servit pe Dumnezeu în spirit și în adevăr. Domnul face aceasta pentru ca cei rămași sau cei lămurii să fie făcuți curați ca aurul și argintul, credincioși, de încredere și de nedistrus așa că „vor aduce Domnului daruri în dreptate“. Această rămășiță de aprobați este descrisă de profetul Zaharia ca „cealaltă treime“ care va fi trecută prin foc: „In toată

țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămânea“ (Zaharia 13:8, 9).

³⁷ Sfânta Scriptură nu spune că poporul lui Dumnezeu va fi supus, vorbind în mod simbolic, unei probe de acid, așa cum este întrebuintată în chimia modernă. Nu există niciun motiv biblic pentru a încerca a aplica o astfel de probă în tip sau antitip. Proba de acid este o invențiune a oamenilor și nu a Domnului. Lămurirea prin foc, despre care vorbește Sfânta Scriptură, înseamnă a topi metale, întocmai după cum topește giuvaergiul aurul său; și aceasta cuprinde în sine și eliminarea tuturor elementelor ce nu aparțin aurului. Aceasta înseamnă în mod simbolic nimicirea tuturor lucrurilor cari aparțin Diavolului sau a tuturor ceremoniilor babiloniene dintre aceia cari sunt într'un legământ de a face voința lui Dumnezeu. Aceasta se face în conformitate cu „legământul lui Levi“, și cei ce primesc aprobarea Domnului își arată zelul pentru Domnul ce aparține în mod propriu casei sale prin faptul că îndepărtează dela sine tot ce aparține organizațiunii fățarnice a lui Satan și ceace are de aface cu datinile dintre membrii acestei organizațiuni. De pildă: tânărul preot Fineas a ajutat cu multă energie și mare râvnă de a scoate din Izrael serviciul lui Baal; și din pricina credincioșiei lui pe care a arătat-o în aceasta, Domnul a zis: „De aceea să spui că închei cu el un legământ de pace. Acesta va fi pentru el și pentru sămânța lui după el legământul unei preoții vecinice, pentru că a fost plin de râvnă pentru Dumnezeul lui și a făcut ispășire pentru copiii lui Israel“ (Numeri 25:10—13).

³⁸ Observați că profecia citată mai sus s'a referit atât la preotul plin de râvnă Fineas cât și la „sămânța lui după el“, și în aceasta au fost și Tadoc și fiii lui dintre cari unul cu numele Iosua a fost marele preot în zilele lui Zorobabel (Hagai 1:1; Zaharia 3:1—9). În acea „sămânță“ a fost cuprins după cât se pare și Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul. Ioan Botezătorul n'a servit el însuși în templu; el a fost cuprins însă fără îndoială în făgăduința pentru preoție (Luca 1:5, 15). Dumnezeu a zis cu privire la fiii lui Tadoc: „Dar preoții Leviții, fiii lui Tadoc, cari au păzit slujba locașului Meu celui sfânt când se rățăceau copiii lui Israel dela Mine, aceia se vor apropia de Mine să-Mi aducă grăsime și sânge, zice Domnul Dumnezeu. Ei vor intra în Locașul Meu cel sfânt, se vor apropia de masa Mea ca să-Mi slujească, și vor fi în slujba Mea“ (Ezechiel 44:15, 16). Aceștia au preumbrit prin urmare pe credincioși pe cari Domnul îi recunoaște ca aprobați cu ocazia judecății sale în templu.

³⁹ Un dar adus Domnului în dreptate, așa cum este menționat de profetul Maleahi, n'a putut să fie amestecat cu credincioșie numai pe jumătate sau să fie spurcat, de pildă printr'un compromis cu o parte oarecare a organizațiunii Diavolului. Darul a trebuit să fie fără cusur, și în înțeles spiritual aceste daruri trebuie să fie „jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos“ (1 Petru 2:5). O încercare de a câștiga favorarea oa-

menilor prin facerea unui compromis cu vreo parte oarecare a organizațiunii lui Satan. desigur că n'ar putea fi plăcută Domnului. Darul trebuie să fie un devotament din toată inima lui Iehova, și împreună cu acesta trebuie „să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui“ (Evrei 13:15). Aducerea unui dar în dreptate trebuie să însemne că hainele murdare pe cari le-a purtat seminția antitipică a lui Levi printre Babilonieni, trebuie să fie desbrăcate după ce a părăsit banda antitipică babiloniană; și toată necurăția trebuie lepădată pentruca serviciul plăcut lui Dumnezeu să poată fi recunoscut ca un serviciu consacrat Domnului înainte de toate și în toate împrejurările și în tot timpul. Mantaua dreptății li s'a dat ca să le acopere imperfecțiunile pentruca să poată aduce Domnului o jertfă plăcută de devotament și serviciu (Zaharia 3:1—5; Isaia 6:1—11; 61:10; 2 Corinteni 6:14—18). Sanctuarul trebuie să fie curățit prin scoaterea afară a tuturor acelor cari fac un compromis și cari umblă după favoarea creaturilor (Daniel 8:14). Din aceasta urmează că nimeni, care dintr'un motiv oarecare face un compromis cu organizațiunea Diavolului, nu-i permis să intre în templu sau să rămână în el. (Vezi Ezechiel 48:8—10; „Justificare“, volumul 3, paginile 199, 200, în englezește). Unii pot să se amestece un timp oarecare printre rămășița aprobată în timp ce aceasta este încă în trup, și totuși să nu aparțină clasei templului; însă aceștia se descopăr cu timpul prin modul lor de purtare și arată în felul acesta unde stau într'adevăr. Domnul judecă pe toți după starea inimii lor, și tot egoismul și tot spiritul de compromis se manifestă clar la timpul său, și cei ce nu sunt aprobați sunt scoși afară din organizațiunea sfântă a Domnului.

Daruri plăcute

40 Lucrarea de curățire și lămurire se aplică la întreaga seminția antitipică a lui Levi, și aceasta dovedește că Leviți nu preumbresc o clasă de consacrați deosebită de preoți, cari sunt credincioși numai pe jumătate și trebuiesc siliți la sacrificiu. Leviții antitipici servesc în diferite posturi și îndeplinesc diferite servicii în organizațiunea lui Dumnezeu, însă toți aprobații trebuie să fie egal de curați, credincioși și de încredere. Dumnezeu pune pe membrii în trup așa cum îi place lui, și fie că cineva îl servește în acest sau în alt post, trebuie să fie în tot cazul cu totul curat și plăcut Domnului. La acești fii curățiți și aprobați ai lui Levi în oficiu, cari servesc pe Domnul unde i-a pus, se referă profetul când zice: „Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară“ (Maleahi 3:4). Cei menționați în acest verset al profeției ca „Iuda“ înseamnă rămășița Iudeilor adevărați care a ieșit din lucrul de curățire al Domnului în templu. Fii lui Aron au fost în parte urmași ai lui Levi și în parte urmași ai lui Iuda; căci tatăl lor Aron a luat de soție o fată din seminția lui Iuda, a cărei familie a fost aspirantă de drept la

casa regală (Exodul 6:25) „Ierusalimul“ este un nume al organizațiunii lui Iehova, mama rămășiței Iudeilor adevărați de pe pământ (Galateni 4:26). Toți aceștia trebuie să aducă acum Domnului un dar plăcut, căci această jertfă trebuie să fie cu totul liberă de toată adorarea de creaturi, fiindcă o astfel de adorare de creaturi aparține „păcatului Samariei“. Un astfel de dar trebuie să fie de asemenea cu totul liber de serviciul lui Baal în vreo formă oarecare. El trebuie să fie un serviciu care este consacrat cu totul justificării numelui lui Iehova. Tocmai pentru acest scop a ales Iehova dintre oameni „un popor pentru numele lui“.

(urmează)

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Arată că a fost potrivit că Iehova s'a servit de Maleahi să vestească profeția care-i poartă numele.
- Alin. 3—6. Arată cu ajutorul scripturilor împlinirea lui Maleahi 3:1 în mic. Ce scop are acest avertisment aplicat asupra timpului și stărilor împlinirii în mic?
- Alin. 7—10. Când și cum a găsit Maleahi 3:1 împlinirea mai mare? Ce a fost a) scopul pregătirii căii înaintea lui Iehova? b) scopul imediat al venirii Domnului la templul său? c) importanța vegherii acelor cari au așteptat venirea lui?
- Alin. 11—15. Arată motivul pentru faptul că chivotul mărturiei s'a aflat atât în cortul mărturiei cât și în templul lui Solomon, dar că în legătură cu templul din zilele lui Maleahi și cu templul vedeniei lui Ezechiel nu este amintit niciun chivot al mărturiei?
- Alin. 14—16. Explică cu scripturi expresiunea a) „Solul legământului“; b) „pe care-L doriți“; c) „iată că vine, zice Domnul oștirilor“.
- Alin. 17, 18. Aplică Maleahi 2:1—5 și citează exemple pentru împlinirea acestui text.
- Alin. 19—21. Ce este arătat dinainte prin întrebarea din Maleahi 3:2? Mai departe în împlinirea: a) „Fi va fi ca focul topitorului“; b) „și ca leșia nălbitorului“?
- Alin. 22—24. Explică proba de foc prezisă în 1 Corinteni 3:13—15 și Maleahi 3:3 și cum a fost aplicată.
- Alin. 25, 26. Explică cu ajutorul scripturilor și pildelor spre ilustrare, pentruce au ieșit la iveală două clase ca rezultat al probelor decisive.
- Alin. 27—30. Aplică cuvintele: „El va șede, va topi și va curăți argintul“ la timpul împlinirii, și arată motivul sau necesitatea pentru această lucrare și rezultatul ei; tot așa și cuvintele: „Va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri ca aurul și argintul“.
- Alin. 31—34. Explică cu ajutorul scripturilor Maleahi 1:14 și 1:10, și arată dacă s'au împlinit.
- Alin. 35, 36. Când, cum, pentruce și cu ce rezultat au fost curățiți Leviții antitipici „ca aurul și argintul“?
- Alin. 37, 38. Arată cu ajutorul dovezilor biblice că topirea prin foc se face conform „legământului lui Levi“ și cu rezultatul anunțat dinainte.
- Alin. 39. Ce se înțelege prin daruri cari sunt aduse Domnului în dreptate? Cum s'a făcut aceasta posibil, și cum s'a făcut această „aducere“?
- Alin. 40—42. La cine se aplică lucrarea de curățire și topire? Ce dovedește aceasta? Descrie felul de a lucra prescris în Maleahi 3:4, 1 Ioan 4:17, 18, Filipeni 1:28, 29 și Matei 10:28.